

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۱۶ نومبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

وادی عشق

وادی عشق از نکهت گل‌های مهر تهی ست، در هنگامه اشکهای ماجرای درد و اندوه
هجران موج می زند و فریادم در هجای نامت صاعقه وار می پیچد.

وقتی ترا دارم

وقتی ترا دارم، در آهنگ دلم فریاد افسردگی ناپیدا می شود و از یقین رویش گل‌های شادی
بارور می گردم؛
وقتی ترا دارم، پرنده رویاهایم در آشیانه زمان بیضه می گذارد و اشکهای شادمانی در
مزرعه خشک روح افسانه سبز طراوت را می خواند؛
وقتی ترا دارم، نگینهای روشن شعر را روی شیشه شفاف قلبت می کارم.
آه! اکنون که آئینه حضورت از نگاهم غایب است، روی سنگفرش مرمرین یادها و
خاطره ها نشان گامهایت را می جویم، با تصویرت سخن می گویم و لحظه به لحظه در
خویشتن فرو می روم و می میرم.

دلگرفتگی

هر بار، که پنجره را به روی خورشید گشودم، هوا را بارانی دیدم، دیگر دلگرفتگیهای
من چون سایه دیوار در مرز غروب، از ذهن تو دور می شود.

(ناهید "غزل" غنی زاده)